

ת"פ 57903/03/15 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד איקקפהוט בוטאפאן

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 57903-03-15 מדינת ישראל נ' איקקפהוט בוטאפאן(עציר)
תיק חיצוני: 03430004552015

בפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
מאשימה מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד אסיף
נגד איקקפהוט בוטאפאן (עציר)
נאשמים ע"י ב"כ עו"ד ווהבי

גזר דין

הנאשם הורשע ביום 20.7.15 לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של חבלה חמורה וכניסה לישראל שלא כדין.

עפ"י המתואר בכתב האישום הנאשם (הידוע בכינויו "גו") והמתלונן קאנסאוואנג סאראווט (הידוע בכינויו "נו") הינם תושבים זרים מתאילנד השהים בארץ במסגרת עבודתם. בתאריך 23.03.15 במטבח שבמתחם העובדים ב"שוב "פרי גן" תקף הנאשם שלא כדין את המתלונן בכך שחבט בו עם אגרופו על פניו. בשל כך נפל המתלונן ארצה תוך שראשו נפל על רצפת המטבח העשויה מבטון. בגין כך איבד המתלונן את הכרתו ונגרמה לו חבלה חמורה המתבטאת בשברים בגולגולת ובעצמות האף ובדימום תוך גולגולת. המתלונן פונה לבית החולים ונזקק לטיפול מציל חיים אשר כלל ניתוח לפתיחת הגולגולת וניקוז הדימום אשר יצר לחץ על המוח. במעמד הנ"ל שהה הנאשם בישראל שלא כדין בכך שלאחר שתוקף אשרת השהייה שלו פקע ביום 21.08.13 נשאר הנאשם בישראל מבלי שהיה בידו היתר שהייה כדין.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעוניה הכתובים לעונש, הפנה לחבלות הקשות שנגרמו למתלונן כתוצאה ממעשיו של הנאשם, דבר שהצריך טיפול מציל חיים לרבות פתיחת גולגולת וניקוז הדימום. עוד הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בכללם הגנה על שלמות גופו, ביטחונו של המתלונן לרבות פגיעה בסדרי שלטון נוכח שהייתו בישראל שלא כדין. יש לתת לדבריה משקל לשיקולי הרתעת הרבים נוכח האלימות אשר פשה בכל חלקי החברה הישראלית. בשל כל אלה סבורה כי עונש ההולם מן הראוי שינוע בין 12 ל- 48 חודשים מאסר בפועל ולקבע את עונשו באמצע המתחם לו היא עותרת.

ב"כ הנאשם מנגד סבור כי בנסיבותיו של תיק זה, מן הראוי שמתחם העונש ההולם יחל מ- 4 חודשים מאסר בפועל

כאשר יש לקבע את עונשו של הנאשם בתחתיתו של מתחם זה. לדבריו, לא ניתן להתעלם מהעובדה שהמתלונן בהיותו תחת השפעת אלכוהול, הוא זה שהתגרה כל העת עם הנאשם וחיפש להתעמת עמו בעוד שהנאשם עשה כל שלאל ידו על מנת להימנע מאותו עימות. גם אם בית משפט לא קיבל הטענה בדבר "הגנה עצמית מדומה", הרי שמעשים אלה בוצעו בקרבה לאותו סייג נתון אשר לאור תיקון 113 נכון וראוי לקחתו בחשבון לקולא בגזירת עונשו.

זה הוסיף וציין כי האלימות שהופעלה מצד הנאשם אינה חמורה ולא כללה שימוש בחפץ כלשהו, למעשה מדובר באקט ספונטני שהתמצה במכה אחת לעבר פניו. התוצאה בפועל שנגרמה אינה תוצאה טבעית וישירה של אגרוף לפנים הגם שזו נכללת במתחם הצפיות. מעבר לכך הפנה לעובדה שמדובר בנאשם צעיר ללא הסתבכויות קודמות, הלה הגיע לארץ לצורך פרנסה וכניסתו לישראל נעשתה בהיתר. הנאשם מלכתחילה הביע חרטה וצער על מעשיו. מדובר במעצרו ומאסרו הראשון של הנאשם, אשר קשים עליו אף יותר מאשר על דרך הכלל בהיותו נתין זר ללא מעטפת משפחתית תומכת. כל צד הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו ומקל וחומר. הנאשם מצידו הביע צער על מעשיו ציין כי לא התכוון לפגוע במתלונן, ברצונו לחזור לילדיו ולאשתו.

דין והכרעה:

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בערכים המוגנים שעניינם הגנה על כבודו, בטחונו ושלוות נפשו של המתלונן. לא אחת התריעו בתי המשפט כי יש למגר את תופעת הבריונות המצויה ברחובות על ידי ענישה הולמת. על שיקוליי ההרתעה שעל בית המשפט לשקול בעבירות אלו אפנה לע"פ 4330/12 דעאס נ' מדינת ישראל (5.11.2012):

"בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות שנועדו "לפתור סכסוכים" בכוח הזרוע. דומה כי לא ניתן להתעלם מהתפשטותו של נגע האלימות בארצנו ומההיקף הרב של עבירות מסוג זה המגיעות לפתחם של בתי המשפט. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא כי פתרון סכסוכים ראוי שייעשה על ידי פניה לרשויות החוק ולא על ידי נטילת החוק לידיים."

בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, פגע הנאשם בערכים המוגנים של זכותה של המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה וכן בערך המוגן של הסדר ציבורי.

בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי ניתן למצוא קשת רחבה ביותר של עונשים בעבירות מסוג זה, החל מעונשים צופי פני עתיד וכלה בעונשי מאסר ממושכים של מספר שנים. לצד האמור לעיל, על דרך הכלל, שעשה שמדובר בחבלה חמורה בנסיבות דומות לתיק דנן, נגזרים עונשי מאסר בפועל שיכול וינועו בין מספר חודשים ועד לשנתיים וחצי מאסר בפועל.

בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם בעבירות אלימות זה נותן דעתו, בין היתר, לשאלה האם התקיפה בוצעה בצוותא חדא אם לאו, האם נעשה שימוש בנשק חם או קר, משך התקיפה, תוצאות התקיפה, הרקע לביצוע המעשים, חלקו של המתלונן ונסיבות ביצוע העבירה.

בעבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל ללא עבירות נלוות ולצורכי פרנסה נקבע כבר שהעונש בגין כניסה יחידה מן הראוי שיהיה בין עונש צופה פני עתיד ועד חמישה חודשים מאסר בפועל וזאת בהתאם להלכת אלהרוש. בתיק דנן יש לבצע את ההתאמות המתבקשות בשים לב להיותו של הנאשם תושב תאילנד וכן את שהייתו הרצופה על פני למעלה משנה וחצי אגב מגורים במדינת ישראל.

בבחינת מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים ולחומרא הרי שבראש ובראשונה יש לתת את הדעת לתוצאות הקשות של התקיפה כפי שהדבר מוצא ביטוי בתעודות הרפואיות ובהודעה של הרופא המנתח. כפי שעולה ממסמכים אלו נגרמו למתלונן שברים בגולגולת לרבות בעצמות האף ונגרם לו דימום תוך מוחי נרחב. נערך לנאשם ניתוח פתיחת גולגולת וניקוז של הדימום. עוד עולה כי מדובר במי שהיה מצוי בסכנת חיים ממשית ולדברי הרופא המנתח: "אני רוצה לומר שללא הניתוח החולה היה נפטר... היה לו הרבה מזל שהוא נשאר בחיים". לא הוגשו תעודות רפואיות עדכניות אולם מהודעתו של הרופא עולה כי גם לאחר הניתוח המתלונן נשאר למעקב לשלול העדרה של פגיעה מוחית.

בעבירות תוצאתיות, לא כל שכן עבירות שעניינן פגיעה בגוף, על בית משפט לשים לנגד עיניו בראש ובראשונה את הנזק שנגרם וזאת בשים לב לערך הנעלה של שלמות הגוף וביטחונו של אדם. אכן, לעיתים התוצאה הסופית הינה פרי מזל כאשר מעשי אלימות קשים גורמים לחבלות מינוריות, ומאידך, מעשה אלימות קלים יחסית גורמים לתוצאות קשות. טיב האלימות, היות הנזק תוצאה טבעית ומסתברת של סוג האלימות, יילקחו בחשבון אולם אין בהם כדי לאיין או ולהפחית מהשלכות הנזק שנגרם, על עונשו של מי שגרם לו. על חשיבות הערך המוגן של שלמות גופו של אדם ניתן ללמוד מקיומן של עבירות של גרימת חבלה או מוות ברשלנות אשר חרף היעדר יסוד נפשי של מודעות וכוונה, מצא המחוקק לקבוע בגין אחריות בפלילים.

עוד ולחומרה יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם הבחין שהמתלונן במובנים מסוימים הינו בבחינת "שונה שונה", עת ביקש להתעמת עימו (ברמה המילולית) ועם כל מי שנכרה בדרכו. למותר להוסיף כי לא היה לנאשם ולמתלונן כל סכסוך קונקרטי או מניע מיוחד שיהיה בהם להגביר את חששו של הנאשם מפניו של המתלונן.

מנגד ולקולא, האלימות עצמה, במנותק מהתוצאות הקשות, אינה במדרג הגבוה, ומתמצית באגרוף אחד ללא שימוש בנשק חם או קר. בדומה, וחרף ההסתייגויות שפורטו לעיל, "התגרנות" אותה הפגין המתלונן עובר לתקיפת הנאשם תילקח בחשבון לקולא אם כי לא כקרבה לסייג. (ור' התייחסות בית המשפט לכך בהכרעת הדין).

אשר לעבירה של כניסה לישראל שלא כדין פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים נמצאת ברף הבינוני. מדובר במי שמצוי בישראל ללא היתר, למעלה משנה וחצי כאשר בכל העת הזו הלה מתגורר בבית מעסיקו, חלף עזיבתו את תחומי המדינה. כניסתו לישראל מלכתחילה בהיתר, מלמדת מחד על כך שמנאשם זה לא נשקף סיכון לביטחון הציבור, מאידך,

זו פועלת לחובתו שכן הנאשם לא השכיל לפעול במתווה הנורמטיבי שמדינת ישראל מעמידה לטובת מהגרי עבודה. כך גם במובנים מסוימים זה משיב רעה לאותה רשות שמצאה לנכון לאפשר לו להתפרנס במדינת ישראל באופן חוקי.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם בגין מכלול מעשיו לרבות עבירת השב"ח, נע בין 12 חודשים ל- 36 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו בגדרי המתחם ולקולא ילקח בחשבון עובדת היותו נעדר עבר פלילי, גילו הצעיר והודאתו במיוחס לו. הנאשם אכן ניהל הוכחות, אולם ניהול זה היה ענייני ובשאלה משפטית בלבד. עוד יצוין כי אלמלא הדברים אותם מסר הנאשם למשטרה ספק אם היו ראיות להעמידו לדין. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וצער על התוצאות הקשות שנגרמו בגין.

בתיק זה לא התבקש תסקיר מאת שירות מבחן. הגם כך ניתן לומר כי לנאשם נסיבות חיים שאינן פשוטות שכן אדם לא עוזב את ארצו ומשפחתו למדינה זרה, אלא אם זה סובל ממצוקה כלכלית.

הנאשם נתין זר דבר המלמד כי מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר על דרך הכלל וזאת בהעדר מעטפת משפחתית תומכת. בתיק זה אין לדבר על שיקולי שיקום בגינם מוצדק לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי. יש בכל אלו למקם את עונשו של הנאשם בתחתיתו של המתחם אותו קבעתי.

סוף דבר:

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשים מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו 24.3.15

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או עבירת אלימות מסוג עוון.

ג. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, 04 אוגוסט 2015, במעמד הנוכחים.